

Gewijzigde richtsnoeren inzake contractgrenzen

eiopa

European Insurance and
Occupational Pensions Authority

NIEUW: Richtsnoer 0 – Contractgrenzen

1. Verzekerings- en herverzekeringsondernemingen mogen contractgrenzen niet als een momentopname beschouwen, maar als een grens tussen de premies en verplichtingen die bij de overeenkomst horen en de premies en verplichtingen die hier niet bij horen. Kasstromen in verband met premies en verplichtingen die bij de overeenkomst horen, dienen aan de hand van realistische aannames te worden ingeschat, wat betekent dat de prognose van kasstromen verder kan gaan dat de data die worden vermeld in artikel 18, lid 3, van de gedelegeerde verordening.

GEWIJZIGD: Richtsnoer 5 – SPLITSING VAN DE OVEREENKOMST

2. Verzekerings- en herverzekeringsondernemingen beoordelen of het op de datum van erkenning mogelijk is om een overeenkomst te splitsen en beoordelen op elke waarderingsdatum of er een wijziging heeft plaatsgevonden die gevolgen zou hebben voor de vorige beoordeling.
3. Verzekerings- en herverzekeringsondernemingen moeten in aanmerking nemen dat een overeenkomst uitsluitend met het oog op contractgrenzen kan worden gesplitst indien twee (of meer) onderdelen van de overeenkomst wat risico betreft equivalent zijn aan twee (of meer) overeenkomsten die afzonderlijk kunnen worden verkocht. Voor de toepassing van dit richtsnoer dienen twee overeenkomsten wat risico betreft als equivalent te worden beschouwd indien de economische aspecten van de overeenkomsten geen waarneembare verschillen vertonen met betrekking tot het financiële of verzekeringsrisico dat de onderneming draagt.
4. Indien alle onderdelen van een overeenkomst dezelfde contractgrens hebben, kunnen ondernemingen – niettegenstaande het vorige punt – ter vereenvoudiging overwegen de overeenkomst niet te splitsen voor het vaststellen van contractgrenzen.
5. Wanneer een optie of een garantie meer dan één onderdeel van de overeenkomst dekt, dienen verzekerings- en herverzekeringsondernemingen te bepalen of het mogelijk is om die optie of garantie te splitsen dan wel op te nemen in het desbetreffende onderdeel van de overeenkomst.
6. Indien een overeenkomst wordt beschouwd als een verzekeringsovereenkomst overeenkomstig de Solvabiliteit II-richtlijn, dienen verzekerings- en herverzekeringsondernemingen rekening te houden met alle gesplitste onderdelen van de overeenkomst waaruit verzekerings- of herverzekeringsverplichtingen voortvloeien.

7. Indien een overeenkomst wordt gesplitst om de contractgrenzen te beoordelen, moet elk onderdeel als een afzonderlijke overeenkomst worden behandeld.

VERWIJDERD: Richtsnoer 6 – Vaststelling van een waarneembaar effect op de economische aspecten van een overeenkomst

NIEUW: Richtsnoer 6A – Vaststelling van een financiële garantie van uitkeringen met een waarneembaar effect op de economische aspecten van een overeenkomst

8. Om te bepalen of een financiële garantie een waarneembaar effect heeft op de economische aspecten van een overeenkomst, dienen verzekerings- en herverzekeringsondernemingen rekening te houden met alle mogelijke toekomstige kasstromen die uit de overeenkomst kunnen voortvloeien.
9. Verzekerings- en herverzekeringsondernemingen schrijven aan een financiële garantie van uitkeringen slechts een waarneembaar effect op de economische aspecten van een overeenkomst toe wanneer de financiële garantie is gekoppeld aan de betaling van toekomstige premies en de verzekeringnemer een merkbaar financieel voordeel biedt.
10. Om te bepalen of een financiële garantie een merkbaar financieel voordeel biedt, moeten verzekerings- en herverzekeringsondernemingen de mate in aanmerking nemen waarin alle toekomstige kasstromen naar verwachting merkbaar zouden veranderen indien de financiële garantie niet bestond. Ondernemingen kunnen dit op kwalitatieve of kwantitatieve basis beoordelen.
11. Bij de kwalitatieve beoordeling moet in aanmerking worden genomen of de configuratie (risico, timing en bedrag) van de kasstromen van de overeenkomst met de financiële garantie merkbaar verschilt van de configuratie van de overeenkomst zonder de financiële garantie.
12. De kwantitatieve beoordeling moet worden gebaseerd op de vraag of het relatieve verschil in de waarde van alle toekomstige verplichtingen in verband met de overeenkomst met en zonder de financiële garantie (“waarde van de financiële garantie”) op basis van een verwachte huidige waarde waarneembaar is. Bij de berekening van de waarde van de verplichtingen zonder de financiële garantie moeten verzekerings- en herverzekeringsondernemingen aannemen dat de kasstromen gelijk zijn aan de waarde die betaald zou worden indien de financiële garantie niet zou bestaan. Voor overeenkomsten waarvan de uitkeringen afhankelijk zijn van marktopbrengsten, moeten ondernemingen uitgaan van uitkeringen die overeenstemmen met de relevante risicovrije

rentetermijnstructuur die wordt gebruikt om de beste schatting te berekenen zoals bedoeld in artikel 77, lid 2, van de Solvabiliteit II-richtlijn, zonder volatiliteitsaanpassing en matchingopslag. Bij de berekening van de waarde van de verplichtingen met de financiële garantie moeten verzekerings- en herverzekeringsondernemingen in de waardering alle gegarandeerde uitkeringen in aanmerking nemen die voortkomen uit de financiële garantie. Voor deze beoordeling is het relevant om de tijdswaarde van opties en garanties naar behoren in overweging te nemen.

NIEUW: Richtsnoer 6B – Vaststelling van een dekking voor een specifieke onzekere gebeurtenis die negatieve gevolgen heeft voor de verzekerde met een waarneembaar effect op de economische aspecten van een overeenkomst

13. Om te bepalen of de dekking voor een specifieke onzekere gebeurtenis die negatieve gevolgen heeft voor de verzekerde (dekking) geen waarneembaar effect heeft op de economische aspecten van een overeenkomst, dienen verzekerings- en herverzekeringsondernemingen rekening te houden met alle mogelijke toekomstige kasstromen die uit de overeenkomst kunnen voortvloeien.
14. Verzekerings- en herverzekeringsondernemingen schrijven aan een dekking slechts een waarneembaar effect op de economische aspecten van een overeenkomst toe wanneer de dekking is gekoppeld aan de betaling van de toekomstige premies en de verzekeringnemer een merkbaar financieel voordeel biedt.
15. Om te bepalen of een dekking een merkbaar financieel voordeel biedt, moeten verzekerings- en herverzekeringsondernemingen de mate in aanmerking nemen waarin alle toekomstige kasstromen naar verwachting merkbaar zouden veranderen indien de dekking niet bestond. Verzekerings- en herverzekeringsondernemingen kunnen dit op kwalitatieve of kwantitatieve basis beoordelen.
16. Bij de kwalitatieve beoordeling moet in aanmerking worden genomen of de configuratie (risico, timing en bedrag) van de kasstromen van de overeenkomst met de dekking merkbaar verschilt van de configuratie van de overeenkomst zonder de dekking.
17. De kwantitatieve beoordeling moet worden gebaseerd op de vraag of het relatieve verschil in de waarde van alle toekomstige verplichtingen in verband met de overeenkomst met en zonder de dekking (“waarde van de dekking”) op basis van een verwachte huidige waarde waarneembaar is. Bij de berekening van de waarde van de verplichtingen zonder de dekking moeten verzekerings- en herverzekeringsondernemingen aannemen dat de dekking niet bestaat. Bij de berekening van de waarde van de verplichtingen met de dekking moeten verzekerings- en herverzekeringsondernemingen alle verplichtingen in aanmerking nemen.

In sommige gevallen is het voor deze beoordeling relevant om mogelijke toekomstige scenario's in overweging te nemen.

NIEUW: Richtsnoer 6C – Herbeoordeling van het waarneembare effect van een dekking of financiële garantie

18. In bijna alle gevallen moeten verzekerings- en herverzekeringsondernemingen de contractgrenzen gedurende de gehele levensduur van een overeenkomst gelijk houden. Het kan echter nodig zijn om contractgrenzen aan te passen wanneer er veranderingen optreden in de externe omgeving zoals gedefinieerd in artikel 29 van de gedelegeerde verordening of in de voorwaarden van de overeenkomst.
19. Er wordt niet van verzekerings- en herverzekeringsondernemingen verwacht dat zij op elke waarderingsdatum opnieuw beoordelen of een dekking of financiële garantie een waarneembaar effect heeft. Verzekerings- en herverzekeringsondernemingen moeten echter wel een herbeoordeling uitvoeren indien er aanwijzingen zijn dat deze tot een andere conclusie kan leiden. Om veranderingen in de economische omgeving te beoordelen, moeten ondernemingen de huidige economische omgeving met name vergelijken met de economische omgeving die bestond op het moment van de beoordeling die is gebruikt om de huidige contractgrenzen te definiëren en uitsluitend een herbeoordeling uitvoeren indien deze veranderingen extreme vormen aannemen. Hierbij dienen veranderingen in de relevante risicovrije rentetermijnstructuur die is gebruikt om de beste schatting zoals bedoeld in artikel 77, lid 2, van de Solvabiliteit II-richtlijn te berekenen niet als extreem te worden beschouwd als zij minder extreem zijn dan de rentestress van de standaardformule.
20. Na deze herbeoordeling moeten verzekerings- en herverzekeringsondernemingen de contractgrenzen uitsluitend wijzigen indien de herbeoordeling tot een duidelijk andere conclusie leidt dan de beoordeling die is uitgevoerd om de huidige contractgrenzen te definiëren.
21. Indien de herbeoordeling van het waarneembare effect van een dekking of financiële garantie heeft geleid tot een wijziging van contractgrenzen, die op haar beurt aanzienlijke gevolgen meebrengt voor de waardering van de technische voorzieningen en de solvabiliteit van de onderneming, moeten verzekerings- en herverzekeringsondernemingen deze wijziging direct melden aan de toezichhoudende autoriteit. Bovendien moeten verzekerings- en herverzekeringsondernemingen dit beschouwen als een materiële verandering zoals bedoeld in artikel 312, lid 3, van de gedelegeerde verordening en deze verandering opnemen in het jaarrapport dat in dat artikel wordt genoemd, met inbegrip van

een gedetailleerde beschrijving van de herbeoordeling en de impact ervan op de solvabiliteitspositie van de onderneming.

22. Verder moet de beoordeling of een dekking of financiële garantie een waarneembaar effect op de economische aspecten van de overeenkomst heeft gelijk blijven.
23. Verzekerings- en herverzekeringsondernemingen dienen de contractgrenzen niet opnieuw te beoordelen voor de verschillende scenario's die zijn gebruikt om de beste schatting te berekenen met simulatiemethoden, noch voor de stressscenario's die zijn gebruikt om de solvabiliteitskapitaalvereisten te berekenen.

Regels inzake naleving en rapportage

24. Dit document bevat richtsnoeren die zijn uitgebracht op grond van artikel 16 van Verordening (EU) nr. 1094/2010. Overeenkomstig artikel 16, lid 3, van die verordening moeten de bevoegde autoriteiten en ondernemingen zich tot het uiterste inspannen om aan de richtsnoeren en aanbevelingen te voldoen.
25. Bevoegde autoriteiten die aan deze richtsnoeren voldoen of voornemens zijn deze op te volgen, moeten deze op een passende manier integreren in hun regelgevings- of toezichtskader.
26. Bevoegde autoriteiten moeten binnen twee maanden na publicatie van de vertaalde versies aan Eiopa bevestigen of zij voldoen of voornemens zijn te voldoen aan deze richtsnoeren. Indien zij er niet aan voldoen of niet voornemens zijn eraan te voldoen, moeten zij de Autoriteit daarvan in kennis stellen, met opgave van de redenen.
27. Bij uitblijven van een antwoord binnen deze termijn worden de bevoegde autoriteiten geacht niet te voldoen aan de rapportageverplichting en als zodanig gemeld.

Slotbepaling inzake herziening

28. Deze richtsnoeren kunnen door Eiopa worden herzien.